

Sygn. akt. I.C. 600/16

Dnia 1 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Maria Tokarz

Protokolant : starszy sekr. sąd. Agata Kasalik

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2017 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa OMEGA Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. N.

o zapłatę

I. **oddala powództwo;**

II. **zasądza od strony powodowej OMEGA Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej M. N. kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania.**

SSO Maria Tokarz

Sygn. Akt I C 600/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1.03.2017 roku

Pozwem inicjującym przedmiotowe postępowanie strona powodowa (...) (...) w W. domagała się zasądzenia od pozwanej M. T. kwoty 96.880,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1.212 zł, zastępstwa procesowego w kwocie 5400 zł i innych kosztów w kwocie 12,12 zł.

Uzasadniając pozew strona powodowa podniosła, że pozwana oraz (...) Bank Spółka Akcyjna łączyła umowa bankowa z dnia 17.09.2008 o nr (...) o kredyt detaliczny, na podstawie której Bank oddał do dyspozycji pozwanej środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, natomiast strona pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w umowie. W związku z naruszeniem przez pozwaną postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez Bank stronie pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowy uległa ona rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez stronę pozwaną kapitału wraz z kwotą odsetek umownych stanowiących część odsetkową raty kapitałowo-odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Następnie Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, stwierdzając w nim o wysokości wymagalnych roszczeń przysługujących Bankowi względem strony pozwanej. Z wniosku wierzyciela pierwotnego

prorowadzone było postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności stwierdzonej (...) opatrzonym klauzulą wykonalności. W dniu 26.02.2015 r. opisana wyżej wierzytelność została wniesiona aportem przez (...) Bank S.A. jako komandytariusza do spółki (...) sp. z o.o. Sp.k. Dnia 26.02.2015 r. (...) Bank S.A. zawarł z (...) Sp. z o.o. S. umowę przeniesienia praw i obowiązków Komandytariusza w Spółce, w ramach której B. nabyła ogół praw i obowiązków komandytariusza w (...) sp. z o.o. Sp.k.. Następnie w dniu 04.03.2015 r. na podstawie uchwały wspólników Spółki na rzecz B. został dokonany w naturze zwrot wkładu niepieniężnego w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych - wniesionych pierwotnie do Spółki przez (...) Bank S.A., w tym w szczególności nastąpiło przeniesienie prawa własności do wierzytelności objętej niniejszym pozwem. Ostatecznie, przedmiotowa wierzytelność względem pozwanej, została przeniesiona na stronę powodową na podstawie umowy przeniesienia portfela wierzytelności z dnia 04.03.2015 r. zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. S. a (...) Wierzytelności (...). Na mocy ww. umowy dług pozwanej z tytułu umowy bankowej, przeszedł do majątku strony powodowej. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się niespłacona kwota należności głównej (kapitału) w wysokości 41657,42 zł, koszty w wysokości 0,00 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 3831,23 zł naliczone za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania według określonej w umowie stopy procentowej. Na wartość przedmiotu sporu składa się również skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości 51391,36 zł, obliczona od dnia następującego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia poprzedzającego złożenie pozwu od kwoty należności głównej 41657,42 zł, według ustalonej w umowie stopy procentowej, przy czym odsetki umowne i odsetki karne naliczane były w wysokości nie wyższej niż odsetki maksymalne, o których mowa w art. 359 §2[1] k.c, które na dzień wniesienia pozwu wynosiły 12% w skali roku. Strona powodowa wskazała, iż na podstawie art. 482 §1 k.c. wykorzystwała przysługujące jej uprawnienie do skapitalizowania odsetek należnych do chwili wytoczenia powództwa i żądania od nich dalszych odsetek za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa. Mimo, że strona powodowa wezwała pozwaną do spłaty całości zadłużenia, zobowiązanie nie zostało spełnione. Strona powodowa podała, że roszczenie stało się wymagalne w dniu 3.01.2014 roku.

Postanowieniem z dnia 11.05.2016 roku (k. 9) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu na podstawie art. 499 pkt. 4 k.p.c. przyjmując wątpliwości co do tożsamości strony pozwanej. Postanowieniem na rozprawie w dniu 13.01.2017 roku k. 100 Sąd ustalił, że nazwisko pozwanej brzmi N..

Pełnomocnik pozwanej na rozprawie w dniu 1.03.2017 roku –k. 105 wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Zarzucił, że roszczenie stało się wymagalne najpóźniej z chwilą wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez G. Bank w dniu 9.02.2010 r. Pełnomocnik powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 r. sygn. akt III CZP 29/16 wg. której nabywca wierzytelności nie może powoływać się na przerwanie biegu terminu przedawnienia wynikającego z wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez Bank, jak również przerwania go przez prowadzoną egzekucję. Zaznaczył, że nawet nie ma żadnych dowodów, że Bank w ogóle prowadził przeciwko pozwanej egzekucję. Zarzucił, że powód nie wykazał istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, bowiem do umowy przeniesienia portfela nie został dołączony wykaz wierzytelności nabywanych. Zarzucił, że wyciąg z wykazu wierzytelności został sporządzony z elektronicznego załącznika wykazu wierzytelności przez pełnomocnika powoda. Zarzucił, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego został również sporządzony przez pełnomocnika powoda i nie korzysta z mocy dokumentu urzędowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. N. (wcześniej T.) jako kredytobiorca w dniu 17.09.2008 roku zawarła z (...) Bank S.A. w K. -kredytodawcą umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 42.137,97 złotych. Faktycznie do dyspozycji pozwanej postawiona została (§2 ust 4 umowy) kwota 37.700 złotych. Całkowity koszt kredytu w rozumieniu art. 7 ustawy o kredycie konsumenckim (Dz.U. 2001 nr 100 poz. 1081) wynosił 39.793,07złoty (§ 6 umowy). Pozwana zgodnie z umową (§3) zobowiązała się dokonywać w okresie objętym umową spłaty kredytu wraz z odsetkami w równych miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych, płatanych do 15 dnia każdego miesiąca w wysokości 923 zł złotych, z tym, że pierwsza rata wyrównawcza wynosiła 877,43 złotych. Kredyt był oprocentowany wg zmiennej stopy procentowej, która w dniu

sporządzenia umowy kredytowej wynosiła 19,50% w stosunku rocznym. Rzeczywista stopa oprocentowania wynosiła 26,46 % (par 4 pkt 1 umowy). Bank miał prawo do zmiany oprocentowania. Zgodnie z umową (§7) w razie opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu bank miał prawo pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3 miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z ostatnich 10 dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 25 punktów procentowych. W przypadku zalegania w spłacie kredytu za co najmniej dwa okresy płatności mimo upływu 7 dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu a okres wypowiedzenia wynosił 30 dni (§ 11 ust 3 umowy). Pozwana oświadczyła, że w zakresie wszelkich roszczeń Banku o zapłatę, jakie mogą wynikać z tej umowy w trybie art. 97 ustawy prawo bankowe poddaje się egzekucji prowadzonej na podstawie (...), który bank może wystawić do kwoty 84.275,94 zł w okresie do 15.09.2016 roku wystąpić do sądu o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Postępowanie to mogło być prowadzone pod warunkiem, że nie spłaci w terminie kredytu lub jego części, a zadłużenie stanie się wymagalne w części lub w całości.

(dowód: kserokopia umowy kredytu z załącznikami k. 64-75)

Z uwagi na brak regulowania przez pozwaną rat kredytowych, umowa kredytowa została przez bank wypowiedziana.

(okoliczność niesporna)

W dniu 9.02.2010 roku (...) Bank S.A. wystawił przeciwko pozwanej M. N. (wcześniej T.) bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na kwotę 51.891,21 zł. Na kwotę tę złożyły się: niespłacony kapitał w wysokości 41.657,42 złotych, odsetki umowne od dnia 17.09.2008 roku do dnia 8.05.2008 roku w wysokości 3.831,23 złotych, odsetki za opóźnienie w wysokości 6.367,56 za okres 15.12.2008 do 9.02.2010 złotych, opłaty i prowizje w wysokości 35 złotych.

W dniu 20.04.2010 roku bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) nadano klauzulę wykonalność z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 84.275,94 zł.

(dowód: kserokopia (...) k. 76-77, postanowienie Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 20.04.2010 roku w sprawie I Co 915/10 k. 78)

W dniu 26.02.2015 r. (...) Bank S.A. wniósł aportem jako komandytariusz do spółki (...) sp. z o.o. Sp.k. wkład niepieniężny o wartości zamazanej w postaci pakietu wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu dokonanych przez komandytariusza czynności bankowych o łącznej wartości nominalnej, zamazano. Powyższe nastąpiło wskutek zmiany umowy Spółki, dokonanej Uchwałą wspólników Spółki numer (...) z dnia 26.02.2015 r. sporządzoną w formie aktu notarialnego Repertorium A numer (...). Spis wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z tytułu dokonanych przez komandytariusza czynności bankowych opisano w uchwale nr 1 do tego aktu, którego do umowy nie załączono.

(dowód: kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 26.02.2015 roku k. 30-32)

Pełnomocnik procesowy strony powodowej sporządził wyciąg z wykazu wierzytelności zawarty na nośniku elektronicznym do protokołu-zdawczo-odbiorczego do zmiany umowy spółki (...) sp. z o.o. sp k., w którym ujął jako dłużnika M. T. pesel (...) z zadłużeniem 92.633,26 zł (w tym kapitał 41.657,42 zł i odsetki umowne 3.831,23, odsetki karne 46.827,31, koszty 317,30 zł) z kredytu detalicznego nr (...) z dnia 17.09.2008.

(dowód: wyciąg z wykazu wierzytelności zawarty na nośniku elektronicznym do protokołu-zdawczo-odbiorczego do zmiany umowy spółki (...) sp. z o.o. sp. k. k. 25)

W dniu 26.02.2015 roku (...) Bank S.A. zawarł z (...) Sp. z o.o. S. umowę przeniesienia praw i obowiązków Komandytariusza w Spółce, w ramach której B. nabyła ogół praw i obowiązków komandytariusza w (...) sp. z o.o. Sp.k..

(dowód: kserokopia umowy przeniesienia praw i obowiązków komandytariusza z pełnomocnictwami k. 33-35)

W dniu 04.03.2015 r., na podstawie uchwały wspólników Spółki, na rzecz B. sp z o.o. S. został dokonany w naturze zwrot wkładu niepieniężnego w postaci wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z czynności bankowych, których stroną był ówczesny komandytariusz (...) Bank SA w W., na chwilę wniesienia aportu niespłaconych, obejmujących roszczenia o spłatę kapitałów oraz wszelkich związanych z tymi wierzytelnościami praw wraz z zasądzonymi przez sądy lub przyznanymi przez organy egzekucyjne kosztami procesu, stanowiącymi załącznik do zmiany umowy spółki komandytowej. Załącznika do umowy nie dołączono.

(dowód: wypis aktu notarialnego z dnia 4.03.2015 Rep A (...) k. 36-38)

W dniu 4.03.2015 roku B. sp z o.o. S. i (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty zawarły umowę cesji. B. sp z o.o. S. oświadczyła, że posiada prawo do wymagalnych wierzytelności pieniężnych wynikających z umów bankowych zawartych pierwotnie pomiędzy dłużnikiem a bankiem w wykazie wierzytelności sporządzonych na dzień wyceny portfela.

(dowód: umowa przeniesienia portfela z pełnomocnictwami i KRS k. 39-61)

Do umowy cesji nie przedłożono załącznika zawierającego wykaz wierzytelności objętych umową. Pełnomocnik procesowy strony powodowej sporządził wyciąg z elektronicznego załącznika 1 wykazu wierzytelności do umowy przeniesienia portfela z dnia 4.03.2015 roku zawierającej spis wierzytelności objętych umową, w którym ujął jako dłużnika M. T. pesel (...) z zadłużeniem 92.633,26 zł (w tym kapitał 41.657,42 zł, odsetki umowne 3.831,23, odsetki karne 46.827,31 zł, koszty 317,30 zł) z kredytu detalicznego nr (...) z dnia 17.09.2008.

(dowód: wyciąg z elektronicznego załącznika 1 wykazu wierzytelności do umowy przeniesienia portfela z dnia 4.03.2015 roku zawierającej spis wierzytelności objętych umową k. 24)

Pismem z dnia 10.03.2015 roku poinformowano M. T. o cesji wierzytelności z tytułu umów zawartych w (...) Bank SA na stronę powodową. Poinformowano też o przekazaniu obsługi sprawy pozwanej do kancelarii (...) i wezwano do natychmiastowej spłaty zadłużenia do dnia 24.03.2015 roku. Pismo skierowane na adres G. R. 14/17 w N.. O przeniesieniu wierzytelności pismem z tej samej daty informował też pozwaną G. (...) Bank.

(dowód: pisma z dnia 10.03.2015 roku k. 62-63)

(...) reprezentowane przez r.pr M. M., które działało za (...) (...) w W. wystawiło W. z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego, według którego (...) (...) w W. posiadało wymagalną wierzytelność w stosunku do M. T. z na kwotę 96.880,01 zł z tytułu umowy nr (...) w tym 41.657,42 z tytułu kapitału, 55.222,59 zł z tytułu odsetek.

(dowód: wyciąg z ksiąg Rachunkowych funduszu Sekurytyzacyjnego k. 23)

Powyższy, stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów. Części dokumentów m.in. kserokopii wypisów aktów notarialnych z załącznikami została potwierdzona za zgodność z oryginałem przez pełn. strony powodowej. Na podstawie art.244 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z art.129 §3 k.p.c. wynika szczególne znaczenie poświadczenia kopii dokumentu przez zawodowego pełnomocnika będącego m.in. radcą prawnym, bowiem zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony ma charakter dokumentu urzędowego. Waleru dokumentu urzędowego nie miały wyciągi do umów przelewów wierzytelności sporządzone przez pełn. strony powodowej. Pozwana podważyła treść tych dokumentów, a strona powodowa nie przedłożyła oryginalnych załączników do umów przelewów wierzytelność, czy też kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem. Część z dokumentów dotycząca umowy kredytowej z załącznikami, (...) została przedłożona w kserokopiach bez poświadczania z oryginałem. Dokumenty te Sąd uznał za dokumenty prywatne, których prawdziwości pozwana nie podważyła. Waleru dokumentu prywatnego posiadał też wyciąg z Ksiąg Funduszu Sekurytyzacyjnego. Z mocy art. 194 ust 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu

alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym- art. 194 ust 2.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwana podniosła skuteczny zarzut nieistnienia roszczenia strony powodowej wobec niej, podważyła wysokość tego roszczenia i podniosła zasadny zarzut przedawnienia.

Wierzytelność dochodzona pozwem wynika z zawartej przez pozwaną M. N. (T.) umowę kredytu konsolidacyjnego z dnia 17.09.2008 roku z (...) Bank S.A. w K. jako kredytodawcą. Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe Dz.U. 2015 poz. 128 tekst jednolity).

Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy kredytowej z bankiem, a jako kredytobiorca zobowiązana była do zwrotu kredytu. Z obowiązku tego się nie wywiązała, skoro jak wynika z treści pozwu umowa kredytowa została jej wypowiedziana- okoliczność przyznana przez stronę powodową w pozwie. Po wypowiedzeniu umowy kredytu doszło z kolei do wystawienia przez wierzyciela (...) Bank S.A. (...) nr (...) z dnia 2.09.2010 roku, któremu postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2010 roku w sprawie I Co 915/10 Sąd Rejonowy w Nowym Sączu nadał (...) klauzulę wykonalności.

Strona powodowa przedłożyła do niniejszej sprawy umowy zmiany spółki, przelewu wierzytelności, przeniesienia praw i obowiązków komandytariusza, nie wykazała jednak w sposób wiarygodny, aby wierzytelność z której wywodzi względem pozwanej swoje roszczenie była tymi umowami objęta. Do umów nie dołączono ich integralnych części tj wykazów wierzytelności, których dotyczyły. To pełn. strony powodowej sporządził wykazy do tych umów z elektronicznej bazy, których moc dowodową pozwana skutecznie podważyła.

Podstawowym skutkiem przelewu wierzytelności jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. Na mocy umowy przelewu przechodzi więc na cesjonariusza ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi wraz z wszelkimi prawami ubocznymi, które są związane z wierzytelnością główną (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2002 r., sygn. akt V CKN 1542/00, publ. LEX nr 1163594). Natomiast dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Zaakcentować należy, że stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie. Zmienia się jedynie osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela, czyli osoba uprawniona do żądania spełnienia świadczenia (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001 r., sygn. akt I CKN 379/00, publ. LEX nr 52661).

Uprawnienie strony powodowej do dochodzenia wierzytelności z umowy kredytu, której pierwotnym wierzycielem był (...) Bank S.A. nie wynika z umowy cesji ani pozostałych umów dołączonych do pozwu. Podobnie wysokość wierzytelności nie została przez stronę powodową wykazana, wynika tylko z wyciągu Ksiąg Rachunkowych Funduszu Inwestycyjnego, który ma walor dokumentu prywatnego, a pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego roszczenia. Strona powodowa nie przedłożyła żadnego innego dokumentu weryfikującego stan zadłużenia pozwanej wynikającego z umowy kredytowej z 2008 roku.

Skuteczny był też podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z dyspozycją art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. W myśl art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia

przed upływem terminu jest nieważne. Cel i funkcja instytucji przedawnienia w kodeksie cywilnym sprowadzają się do usunięcia stanu niepewności prawnej w sytuacji, gdy uprawniony przez bardzo długi czas nie wykonuje swoich praw podmiotowych i nie realizuje przysługujących mu roszczeń (tak: wyrok SN z dnia 12 lutego 1991 roku III CRN 500/90, publ. OSNC 1992, nr 7-8, poz. 137). Materialnoprawnym skutkiem podniesienia zarzutu przedawnienia, w sytuacji gdy termin przedawnienia już upłynął, jest możliwość odmowy spełnienia świadczenia przez dłużnika. Procesowym następstwem skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia przez dłużnika jest oddalenie przez sąd powództwa wniesionego przez wierzyciela.

Zgodnie z treścią art. 118 k.p.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Termin przedawnienia roszczeń banku wynikających z kredytu bankowego wynosi 3 lata. Termin ten wynika z faktu, że roszczenie banku dotyczące zwrotu kredytu bankowego wynika z prowadzonej przez bank działalności gospodarczej. Powyższy 3 letni termin przedawnienia znajduje również zastosowanie w sytuacji gdy kredytobiorcą był konsument, ze względu na fakt, iż w przypadku kredytu udzielanego przez bank, mamy do czynienia z roszczeniem związanym z prowadzoną działalnością gospodarczą (tak: wyrok SN z dnia 10 października 2003 II CK 113/02, publ. OSP 2004/11/141).

Odnośnie terminu, od którego zaczyna biec przedawnienie należy odwołać się do art. 120 § 1 k.c., w myśl którego bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, czyli gdy minął termin jego płatności. Zatem w razie wypowiedzenia umowy kredytu roszczenie przedawnia się po upływie trzech lat licząc od dnia wypowiedzenia.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy podnieść trzeba, że niesporne w przedmiotowej sprawie nastąpiło wypowiedzenie umowy kredytu. Wprawdzie w dokumentów dołączonych do pozwu nie wynika z jaką datą. Niewątpliwie jednak można przyjąć, że miało to miejsce najpóźniej w dniu wystawienia (...) przez G. (...) Bank. Bank ten zgodnie z umową mógł wystawić (...) tylko w sytuacji wymagalności roszczenia. Miało to miejsce przed 9.02.2010 r. W ocenie Sądu od tego dnia najpóźniej należy liczyć trzeba początek biegu terminu przedawnienia. Strona powodowa z uwagi na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia nie udowodniła (art. 6 k.c.), aby początek biegu terminu przedawnienia liczyć od daty późniejszej.

W myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Skuteczne wniesienie pozwu jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia i dlatego, zgodnie z powołanym przepisem, przerywa bieg przedawnienia. Czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest też wniosek wierzyciela (banku) o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (tak: uchwała SN z dnia 16 stycznia 2004 roku, III CZP 101/03, publ. OSNC z 2005/4/58; wyrok SN 23 listopada 2011 roku, IV CSK 156/11, publ. OSNC - ZD z 2013/1/ 7, wyrok SN z dnia 12 stycznia 2012 roku II CSK 203/11, publ. OSP z 2014/6/60; wyrok SN z dnia 17 grudnia 2004 roku, II CK 276/04, nie publ.; wyrok SN z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, nie publ.; wyrok SN z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, nie publ.; wyrok SN z dnia 4 października 2012 roku, I CSK 90/12, nie publ.).

Czynnością taką jest też niewątpliwie wniosek o wszczęcie egzekucji, jest to bowiem czynność zmierzająca bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia. Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym tylko wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela, wskazanego w tytule egzekucyjnym i na którego rzecz temu tytułowi została nadana klauzula wykonalności (tak: wyrok SN z dnia 19 listopada 2014 roku II CSK 196/14, publ. LEX nr 1622306). Strona powodowa nie odwołała, że prowadziła postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej. Nie udowodniła też aby egzekucję prowadził bank. Pozwana tym zdarzeniom zaprzeczyła.

W wyroku z dnia 29 czerwca 2016 roku w sprawie do sygn. akt III CZP 29/16 (publ. LEX 2067028) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). Sąd orzekający w niniejszej sprawie podgląd ten podziela. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (tak: uchwała SN z dnia 2 kwietnia 2004 roku III CZP 9/04, publ. OSNC z 2005/6/98; uchwała SN z dnia 22 lutego 2006 roku III CZP 129/05, publ. OSNC z 2007/1/4; uchwała SN z dnia 19 lutego 2015 roku III CZP 103/14 nie publ.).

Strona powodowa (fundusz sekurytyzacyjny) nie będąca bankiem nie może zatem powołać się na bankowy tytuł egzekucyjny. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 (LEX nr 1622306) podkreślił, że przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, że uzyskanie przez (...) Bank S.A. klauzuli wykonalności na (...) wywołuje skutek przerwy tylko w stosunku do banku, gdyż pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności. Nie wywołuje tego skutku w stosunku do strony powodowej (...) (...) z siedzibą w W..

Ostatecznie w okolicznościach niniejszej sprawy Sąd zważył, że licząc od daty wymagalności roszczenia, tj. najpóźniej od dnia 9.02.2010 trzyletni termin przedawnienia upłynął najpóźniej z dniem 10.02.2013 roku, zatem przed wniesieniem pozwu w tej sprawie, co więcej przed podpisaniem umowy cesji. Na dzień złożenia pozwu w niniejszej sprawie roszczenie strony powodowej było już zatem przedawnione.

W sytuacji, w której doszło do przedawnienia roszczenia głównego przedawnieniu ulega również roszczenie o związane z nim odsetki. W uchwale składu siedmiu sędziów SN z 26 stycznia 2005 roku III CZP 42/2004 (publ. OSNC 2005/9 poz. 149) wskazano, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

W orzecznictwie dominuje pogląd, że nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia w oparciu o przepis art. 5 k.c. jest dopuszczalne (tak: wyrok SN z dnia 16 lutego 2006 roku, IV CK 380/05, publ. LEX nr 179977). Przepis ten przewiduje, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. W ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, iż pozwana podnosząc zarzut przedawnienia nadużyła prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c.

W związku z powyższym, Sąd orzekł jak w pkt. I.

Powództwo zostało oddalone w całości. Strony były reprezentowane w sprawie przez profesjonalnych pełnomocników z wyboru a strona powodowa poniosła koszty sądowe z tytułu opłaty od pozwu. Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca proces jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie strona powodowa przegrała proces i to na niej ciąży zatem obowiązek zwrotu pozwanej kosztów w postępowania. W związku z tym Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 7200 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Maria Tokarz